

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2019/969**z dnia 22 lutego 2019 r.****w sprawie narzędzia umożliwiającego wnioskodawcom udzielenie lub wycofanie zgody na dodatkowy okres zatrzymania pliku ich wniosku, na podstawie art. 54 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 54 ust. 2 akapit piąty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2018/1240 ustanowiono europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) jako system dla obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy przy przekraczaniu granic zewnętrznych. W rozporządzeniu określono warunki i procedury wydawania lub odmowy wydania zezwoleń na podróż.
- (2) Każdy plik wniosku ma zostać usunięty po upływie okresu ważności zezwolenia na podróż. Wnioskodawcy, aby ułatwić sobie złożenie kolejnego wniosku po upływie tego okresu, mogą wyrazić zgodę na przedłużenie okresu przechowywania pliku wniosku o trzy lata. W niniejszej decyzji należy określić warunki, na jakich wnioskodawcy mogą udzielić zgody i ją wycofać przy użyciu specjalnego narzędzia.
- (3) Narzędzie dysponowania zgodą powinno być dostępne po wydaniu zezwolenia ETIAS za pośrednictwem specjalnej, ogólnodostępnej strony internetowej, aplikacji na urządzenia mobilne oraz za pomocą zabezpieczonego linku.
- (4) Narzędzie dysponowania zgodą powinno umożliwiać potwierdzenie tożsamości wnioskodawcy. Należy zatem określić wymogi dotyczące uwierzytelniania umożliwiającego dostęp do narzędzia dysponowania zgodą oraz zapewnić bezpieczny dostęp, m.in. przez przekazywanie wnioskodawcom niepowtarzalnego kodu. Narzędzie dysponowania zgodą powinno również umożliwiać wnioskodawcom zapoznanie się z danymi zatrzymanymi przed udzieleniem lub wycofaniem przez nich zgody; powinno także wskazywać, w jaki sposób należy udzielić zgody lub ją wycofać.
- (5) Należy określić kanały komunikacji narzędzia dysponowania zgodą z systemem centralnym ETIAS. Oprócz tego należy ustalić format komunikatów, normy i protokoły, jak również wymogi bezpieczeństwa.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 ⁽²⁾ i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Jednak ze względu na to, że rozporządzenie (UE) 2018/1240 opiera się na dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania powiadomiła w dniu 21 grudnia 2018 r. o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2018/1240 do swojego prawa krajowego.
- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

- (8) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁶⁾.
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁷⁾, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁸⁾.
- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁹⁾, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹⁰⁾.
- (12) W dniu 28 stycznia 2019 r. skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 8 lutego 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dostęp do narzędzia dysponowania zgodą

Narzędzie dysponowania zgodą jest dostępne za pośrednictwem:

- a) specjalnej ogólnodostępnej strony, o której mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
- b) aplikacji na urządzenia mobilne, o której mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
- c) linku udostępnionego za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej ETIAS, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 2

Uwierzytelnianie dwuskładnikowe umożliwiające dostęp do narzędzia dysponowania zgodą

1. Do łączenia się z narzędziem dysponowania zgodą stosuje się uwierzytelnianie dwuskładnikowe.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

2. Pierwszy etap uwierzytelnienia polega na wprowadzeniu następujących danych:
  - a) numeru wniosku;
  - b) numeru dokumentu podróży.
3. Jeżeli wnioskodawca nie poda numeru wniosku, pierwszy etap uwierzytelnienia polega na podaniu następujących danych:
  - a) numeru dokumentu podróży;
  - b) państwa wydania dokumentu podróży wybranego z udostępnionej listy;
  - c) daty wydania i daty wygaśnięcia dokumentu podróży;
  - d) imion obojga rodziców.
4. Numer wniosku jest taki sam jak numer podany wnioskodawcy za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej ETIAS w momencie złożenia wniosku. Podane przez wnioskodawcę pozostałe dane, o których mowa w ust. 2 lub 3, są takie same jak dane podane przez niego w formularzu wniosku.
5. Drugi etap uwierzytelnienia polega na wprowadzeniu niepowtarzalnego kodu do narzędzia dysponowania zgodą.
6. Po przedłożeniu informacji, o których mowa w ust. 2 lub 3, generowany jest automatycznie niepowtarzalny kod, o którym mowa w ust. 4 i który wnioskodawca otrzymuje za pośrednictwem funkcji poczty elektronicznej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. f) rozporządzenia (UE) 2018/1240.
7. Niepowtarzalny kod wygasa po krótkim czasie. Wysłanie nowego niepowtarzalnego kodu unieważnia wcześniejsze niepowtarzalne kody wysłane danemu wnioskodawcy.
8. Niepowtarzalny kod wysyłany jest na adres e-mail, który podano w złożonym wniosku.
9. Niepowtarzalny kod może być użyty tylko jeden raz.

Artykuł 3

Odczyt danych za pomocą narzędzia

1. Do celów udzielenia lub wycofania zgody na przedłużenie okresu przechowywania pliku wniosku narzędzie informuje wnioskodawcę o tym, które dane zostaną zachowane lub usunięte.
2. Przed udzieleniem zgody wnioskodawca ma dostęp do:
  - a) formularza wniosku i przedłożonych danych osobowych w trybie do odczytu;
  - b) przedłożonych dodatkowych dokumentów lub informacji w trybie do odczytu;
  - c) danych dodanych do pliku wniosku na podstawie art. 39 ust. 1 lit. a) i c)–d) rozporządzenia (UE) 2018/1240 po podjęciu decyzji o wydaniu zezwolenia na podróż, w trybie do odczytu.
3. Przed udzieleniem zgody wnioskodawca jest informowany:
  - a) że w przypadku wyrażenia zgody plik wniosku zostanie zatrzymany przez dodatkowy okres trzech lat od końca okresu ważności zezwolenia na podróż;
  - b) że zgoda może zostać wycofana w dowolnym momencie przed upływem dodatkowego okresu zatrzymania;
  - c) że dane zostały zatrzymane, aby ułatwić złożenie nowego wniosku;
  - d) że dane mogą być wykorzystywane zgodnie z art. 71 lit. o) rozporządzenia (UE) 2018/1240;
  - e) o procedurach korzystania z praw wynikających z art. 17–24 rozporządzenia (UE) 2018/1725; o danych kontaktowych inspektora ochrony danych Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz krajowego organu nadzorczego państwa członkowskiego pierwszego planowanego pobytu, jeżeli zezwolenie na podróż zostało wydane przez system centralny ETIAS, lub odpowiedzialnego państwa członkowskiego, jeżeli zezwolenie na podróż zostało wydane przez jednostkę krajową ETIAS.

Artykuł 4

Udzielenie zgody

1. Zgoda udzielana jest w formie elektronicznego podpisu pod stosownym oświadczeniem przez zaznaczenie odpowiedniego pola w narzędziu dysponowania zgodą.
2. Po udzieleniu zgody wnioskodawca otrzymuje e-mail zawierający:
  - a) potwierdzenie, że plik jego wniosku zostaje zatrzymany przez dodatkowy okres trzech lat od końca okresu ważności zezwolenia na podróż;
  - b) link do narzędzia dysponowania zgodą;
  - c) powiadomienie, że dane zostały zatrzymane, aby ułatwić złożenie nowego wniosku, oraz że dane te mogą być wykorzystywane do celów, o których mowa w art. 71 lit. o) rozporządzenia (UE) 2018/1240;
  - d) powiadomienie, że zgoda może zostać wycofana w dowolnym momencie przed upływem dodatkowego okresu zatrzymania;
  - e) zalecenie, aby wnioskodawca zachował obecny numer wniosku w celu wykorzystania zatrzymanego pliku wniosku do złożenia nowego wniosku.

Artykuł 5

Wycofanie zgody

1. Wycofanie zgody na zatrzymanie pliku wniosku wskazuje się poprzez zaznaczenie odpowiedniego pola w narzędziu dysponowania zgodą.
2. W przypadku wycofania zgody w okresie ważności aktualnego zezwolenia na podróż wnioskodawca otrzymuje e-mail z potwierdzeniem, że plik wniosku zostanie usunięty po upływie okresu ważności aktualnego zezwolenia na podróż.
3. W przypadku wycofania zgody w trakcie dodatkowego okresu wnioskodawca otrzymuje e-mail z potwierdzeniem, że plik wniosku zostanie usunięty.

Artykuł 6

Komunikacja narzędzia z systemem centralnym

1. W następstwie udzielenia zgody na zatrzymanie pliku wniosku zgodnie z art. 54 rozporządzenia (UE) 2018/1240:
  - a) narzędzie dysponowania zgodą informuje system centralny ETIAS o takiej zgodzie za pośrednictwem zabezpieczonej usługi sieciowej, o której mowa w art. 6 ust. 2 lit. l) rozporządzenia (UE) 2018/1240;
  - b) system centralny ETIAS zatrzymuje plik wniosku przez okres trzech lat od końca okresu ważności aktualnego zezwolenia na podróż.
2. W następstwie wycofania zgody na zatrzymanie pliku wniosku zgodnie z art. 54 rozporządzenia (UE) 2018/1240:
  - a) narzędzie dysponowania zgodą informuje system centralny ETIAS o takim wycofaniu;
  - b) w systemie centralnym ETIAS automatycznie usuwany jest plik wniosku po upływie okresu ważności aktualnego zezwolenia na podróż lub w trakcie dodatkowego okresu zatrzymania wynoszącego trzy lata w przypadku wycofania zgody w trakcie tego okresu.
3. Po upływie okresu zatrzymania plik wniosku zostaje automatycznie usunięty z systemu centralnego ETIAS, o którym mowa w art. 54 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 7

Format komunikatów, normy i protokoły

Dokumentacja dotycząca formatu komunikatów oraz protokołów wymagających wdrożenia znajduje się w specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 73 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 8

Szczególne względy bezpieczeństwa

1. Narzędzie dysponowania zgodą jest projektowane i wdrażane w taki sposób, aby zapewniało poufność, integralność i dostępność przetwarzanych danych oraz aby zapewniało niezaprzeczalność transakcji. Jego techniczne i organizacyjne wdrożenie spełnia wymogi planu bezpieczeństwa ETIAS, o którym mowa w art. 59 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240, oraz wymogi dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych mające zastosowanie do ogólnodostępnej strony internetowej i aplikacji na urządzenia mobilne, o których mowa w art. 16 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2018/1240.
2. Narzędzie dysponowania zgodą jest projektowane i wdrażane w sposób uniemożliwiający uzyskanie bezprawnego dostępu do niego. W tym celu narzędzie dysponowania zgodą ogranicza liczbę prób uzyskania dostępu do niego za pomocą tego samego dokumentu podróży, numeru wniosku lub niepowtarzalnego kodu. Narzędzie zawiera również zabezpieczenia przed ruchem generowanym automatycznie.
3. Narzędzie dysponowania zgodą zawiera funkcję automatycznego wylogowania po kilku minutach braku aktywności.
4. Dodatkowe informacje szczegółowe dotyczące poufności, integralności i dostępności przetwarzanych danych są określone w specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 73 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 9

Rejestry

1. Narzędzie dysponowania zgodą prowadzi rejestry aktywności obejmujące:
  - a) dane użyte do uwierzytelnienia, łącznie z informacją o tym, czy uwierzytelnienie przebiegło pomyślnie;
  - b) datę i godzinę dostępu;
  - c) wartość zaznaczenia o udzieleniu lub wycofaniu zgody.
2. Rejestry aktywności w ramach narzędzia są kopiowane do systemu centralnego. Są one przechowywane przez okres nieprzekraczający jednego roku od zakończenia przedłużonego okresu zatrzymania pliku wniosku, chyba że są wymagane do rozpoczętych już procedur monitorowania. Po upływie tego okresu są one automatycznie usuwane.

Rejestry te mogą być wykorzystane wyłącznie do celu określonego w art. 69 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący